

Benicàssim, la meca del rock alternatiu

El Festival Internacional de Benicàssim (FIB) arriba a la quarta edició amb un cartell ple de noms principals del rock alternatiu. A més de la música, però, el FIB també dona cada cop més protagonisme al cinema i als grups de teatre innovadors.

ARXIU

Al mes d'agost la cançó de l'estiu envaeix tota la terra. Tota? no, a Benicàssim des de fa quatre anys resisteixen l'embat *kitsch* del Georgie Dann anual amb el Festival Internacional de Música Independent (FIB). En aquesta petita zona alliberada musicalment s'hi apleguen els grups de música popular que encara treuen punta a l'etiqueta gastada del rock. I és que a Benicàssim el rock alternatiu no és una peça més de l'oferta musical sinó que n'és el protagonista principal.

L'edició d'enguany es fa el 7, 8 i 9 d'agost, en un nou recinte de 98.000 m², situat a l'entrada d'aquesta ciutat de la Plana Alta, venint des de Castelló per la carretera N-340. Fora d'aquest recinte, hi ha el terreny d'acampada del FIB, amb capacitat per a 18.000 persones. Els acampats no seran els únics clients del FIB, de manera que l'organització ha posat a la venda fins a 25.000 abonaments pels tres dies, a 12.800 pessetes (10.800 si el comprador porta la polsera-entrada de l'edició de l'any passat). A més no es tracta d'un públic qualsevol, sinó d'un d'especialitzat i molt exigent, cosa que no espanta el promotor del Festival, Miguel Morán: "és el que volem i no desitgem obrir-nos massa".

La fórmula magistral que han fet servir els organitzadors per consolidar aquest model de festival i públic es basa en la mescla de tres elements: grups de músi-

ca de consum popular –però no massa–, grups d'avantguarda i grups de culte. Aquí no hi ha lloc per als dinosaures ni per a les estrelles més comercials, sinó per als alumnes del rock. És una mena de reunió de superdotats però no dels triomfadors sinó d'aquells que s'endinsen pel cantó salvatge de la vida. Així el cartell d'aquesta edició torna a aplegar la crema del rock alternatiu, però també s'hi nota un esforç en tot el que són activitats extramusicals, com el teatre, el cinema i la moda.

L'amiga de Comalade. Pel que fa a la música, el FIB 98 és dividit en dos escenaris. Un per als grups més coneguts i l'altre per a les bandes revelació i per a la carpa Galax-Nitsa dedicada a la música de ball i a les noves tendències de la música electrònica. Un submon que cada cop ho és menys.

Pel primer escenari desfilaran gent com els novaiorquesos Sonic Youth, la islandesa Björk, els anglopaquistanesos Corner-shop, i els anglesos Teenage Fanclub, entre altres. En aquest espai una de les actuacions més esperades és la de P. J. Harvey, que presentarà les cançons del seu nou disc. Polly Jane Harvey, una de les creadores de rock més impactants dels anys 90, és notícia aquests dies a casa nostra després de la seva col·laboració amb el músic nord-català Pascal Comelade. Harvey sempre ha manifestat la seva admiració per

Björk (dalt) és una de les estrelles del festival. Encara falta confirmar alguns grups com The Prodigy (baix).

la música de l'autor minimalista de Vernet (Conflent), per això Comalade l'ha convidada a participar en dos temes del seu darrer disc.

A més de tots aquests grups, el menú per sibarites de la innovació musical de Benicàssim encara s'ha de completar. I entre les bandes que han de confirmar la seva presència al FIB hi ha tres grups destacadíssims: Prodigy, Pavement i Primal Scream.

La capacitat d'atraure aquests noms és un dels grans actius del FIB. De fet, segons els organitzadors, molts dels grups que passen per Benicàssim després són els millors ambaixadors del festival onsevulla que vagin. Un cas d'aquests seria el grup anglès Luna, que en l'edició de l'any passat es van quedar amb les ganes de tocar i no hi pogueren fer per culpa del diluvi i la ventada que va atacar el FIB l'últim dia del festival. Fastigiejats de no poder tocar aleshores, ara han estat dels primers a voler tornar-hi. Uns altres que s'han encomanat del bon ambient de Benicàssim són els Chemical Brothers, que ja van actuar l'any passat. En aquest quart FIB els germans Chemical han decidit tornar-hi, però com a discjòqueis i sense cobrar res, només les despeses. Cosa que és tota una galanteria en certàmens musicals d'aquest tipus. Els Chemical Brothers

s'han destacat per agafar el rock i barrejar-lo primer amb el hip-hop i l'acid house, per després deixar-se endur per altres ritmes i estils com el rare groove, el dub, el reggae i el northern soul, entre altres. Les seves mescles es podran sentir a la carpa Galax-Nitsa, per on passaran altres discjòqueis de prestigi reconegut com Goldie, Basement Jaxx, el català Professor Angel Dust i James Lavelle.

Més que música. La música és l'aspecte més important del FIB, però com més va les activitats extramusicals prenen més protagonisme. Tant les propostes de cinema com de teatre són d'una qualitat a l'alçada de la dels grups de música del festival. En cinema, entre els dies 6 i 10 d'agost es farà el II Cicle de Cine i Música, amb projeccions i taules rodones diàries. En aquesta mostra destaca per sobre de tot la pre-estrena mundial de *Peker*, l'última producció esbojarrada de John Waters, l'autor de *Pink Flamingos* i *Hairspray*, entre d'altres.

Pel que fa al teatre, el cartell també és de luxe. I és que al FIB no solament volen grups d'animació sinó anar consolidant a poc a poc una mostra de teatre de cap a peus que s'iniciarà en aquesta edició del festival. Per fer-ho ben lluit les tres compa-

nyies que actuaran a Benicàssim enguany seran Sèmola Teatre, amb l'espectacle *Esperanto*; Xarxa Teatre, amb *Veles e vents*; i Els Comediants, amb *Tempus*.

A més de saber què han d'escollir i què han de veure, el públic del FIB també tindrà un espai per conèixer com ha de vestir, en la primera Passarel·la de Moda, que es farà els mateixos dies que els concerts.

Per acabar de reblar el clau de la globalitat del festival, enguany els organitzadors també s'han posat d'acord amb la universitat més propera, la Jaume I de Castelló (UJI), per fer tres cursos d'estiu. "Història del cinema musical", "Realització de vídeos" i "Disseny de vestuari per a teatre" són els temes d'aquests cursos, amb una validesa d'un crèdit cadascun, avalats per la UJI. Així doncs, a més de bojos per la música, intel·lectuals. El sùmmum. I en un ajuntament del Partit Popular, cada cop més encantat amb aquesta trobada estiuenca.

Tot plegat costa uns 300 milions de pessetes, una xifra comparable a molts altres festivals que es fan per Europa cada estiu. Però a diferència dels altres i més o menys pel mateix preu, també s'hi dóna cinema, música, moda i fins i tot estudis. Què més es pot demanar?

Oriol Cortacans

ARKIU / PRATS | CAMPS

